

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 005721 16 Uvp
Banja Luka, 11.4.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Čurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi T. S. iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 2.6.2016. godine, tužene Skupštine Grada B., u predmetu razrješenja dužnosti načelnika Odjeljenja ... Grada B., odlučujući o zahtjevu tužene za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 005721 16 U od 27.7.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 11.4.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažanjem tužbe poništen je uvodno označeni akt tužene kojim je tužilac razriješen dužnosti načelnika Odjeljenja ... Grada B., uz obrazloženje tog akta da je 11 odbornika Skupštine Grada B. predložilo dana 11.5.2016. godine tuženoj da na 44. sjednici razriješi tužioca dužnosti načelnika Odjeljenja ... Grada B., zbog „nevršenja poslova u skladu sa zakonom i aktima organa Grada B., odnosno nepoštovanja pravila i procedura u vezi sa plaćanjima, a u skladu sa Naredbom o redosljedu plaćanja iz budžeta Grada B. („Službeni glasnik Grada B.“ broj 2/10)“, a da to proizlazi iz odredaba člana 30. stav 1. alineja 19. i člana 111b. stav 3. Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni glasnik RS“ broj 101/04 – 98/13, u daljem tekstu ZLS), te člana 38. stav 2. tačka p) i člana 69. stav 2. Statuta Grada B. („Službeni glasnik Grada B.“ broj 8/13 i 27/13).

Uvažanje tužbe i poništenje osporenog akta sud je obrazložio razlozima da je tužilac kao načelnik odjeljenja u skladu sa članom 111a. stav 6. ZLS za svoj rad odgovaran gradonačelniku, a ne tuženoj, pa da je gradonačelniku moralo biti poznato da li tužilac kao načelnik odjeljenja poslove za koje je nadležan vrši u skladu sa zakonom i aktima organa grada. Ove okolnosti, kako se nadalje ističe predstavljaju razlog zbog koga se po prijedlogu 1/3 odbornika za razrješenje načelnika odjeljenja traži mišljenje gradonačelnika koji je takav prijedlog što je relevantno u konkretnom slučaju, cijenio neosnovanim dajući razloge za takvu ocjenu. U tom smislu da je tužena bila dužna da iznese jasne i na dokazima zasnovane argumente koji nedvosmisleno ukazuju da rad načelnika odjeljenja nije u skladu sa određenim zakonskim i podzakonskim propisima i da je snaga takve argumentacije iznad mišljenja gradonačelnika. Najzad, sud konstatuje da izuzev uopštenih razloga navedenih u odgovoru na tužbu da tužilac poslove koji su mu povjereni nije obavljao u skladu sa zakonom i aktima tužene, nije navedeno da su okolnosti koje su tužiocu stavljene na teret uopšte razmatrane i

analizirane na sjednici tužene te koje činjenice mu se stavljaju na teret i na osnovu kojih dokaza. Osim navedenog, tužena nije dostavila uz spis upravnog predmeta i zapisnik sa 44. sjednice tužene te sud nije mogao u odnosu na isti cijeliti kontradiktorne navode stranaka u odnosu na činjenicu da li je dnevni red za navedenu sjednicu utvrđen većinom glasova prisutnih odbornika shodno članu 93. stav 2. Poslovnika Skupštine Grada B. („Službeni glasnik Grada B.“ broj 13/13, 2/14 i 5/14) i da li je odluka o razrješenju tužioca donesena većinom glasova ukupnog broja odbornika u kom smislu sud nije mogao pouzdano utvrditi da li je osporeno rješenje donijeto i uz povredu odredbe člana 40. stav 1. Statuta tužene.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužena pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona, drugog propisa ili opšteg akta ili povrede propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari. Navodi iz sadržaja odredbe člana 30. stav 1. alineja 19. ZLS i člana 38. stav 2. tačka c) Statuta Grada B. proizlazi da tužena ne provodi upravni postupak jer da je članom 69. Statuta Grada B. propisano da ako načelnik odjeljenja ne vrši poslove u skladu sa zakonom i aktima organa grada tužena razrješava načelnika odjeljenja na prijedlog gradonačelnika ili najmanje 1/3 odbornika u Skupštini grada i kada prijedlog za razrješenje podnosi 1/3 odbornika prijedlog se dostavlja gradonačelniku koji dostavlja mišljenje tuženoj u roku od 15 dana od dana prijema prijedloga. Smatra da su ispunjeni formalni uslovi za podnošenje prijedloga za razrješenje a u osporenom rješenju su navedeni razlozi za razrješenje (nevršenje poslova u skladu sa zakonom i aktima organa Grada B., odnosno nepoštovanje pravila i procedura u vezi sa plaćanjima, a u skladu sa Naredbom o redosljedu plaćanja iz budžeta Grada B.). Navod suda da tužena uz odgovor na tužbu nije dostavila zapisnik sa 44. sjednice obrazlaže činjenicom da je rok za dostavljanje odgovora na tužbu bio 30.6.2016. godine, a da je tog dana održana 45. sjednica tužene na kojoj je usvojen zapisnik sa prethodne 44. sjednice. Predložila je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine.

U odgovoru na zahtjev tužilac je istakao da je tužena donoseći osporeni akt povrijedila član 111b. ZLS i član 69. Statuta Grada B.; da je rješenje imalo niz formalnih nedostataka jer da u uvodu istog nije navedeno na čiji prijedlog se donosi rješenje (da li gradonačelnika ili 1/3 odbornika), da u uvodu nije navedena ni odredba člana 69. stav 3. Statuta a iz obrazloženja rješenja se nije moglo zaključiti koji je zakon prekršen niti koja pravila i procedure u vezi sa plaćanjima je tužilac prekršio, nije naveden vremenski period kada su načinjene te povrede niti su navedene odredbe člana Naredbe o redosljedu plaćanja iz budžeta Grada B. koje je navodno prekršio. Predložio je da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno sud u obrazloženju pobijane presude konstatuje da tužena ni jednim dokazom nije dokazala da je tužilac prekršio zakonske propise odnosno propise organa Grada B. te koje odredbe člana Naredbe o redosljedu plaćanja iz budžeta Grada B. U tom smislu pravilno tužilac ističe u tužbi i odgovoru na zahtjev da tužena nije dokazala da je on u vršenju poslova načelnika odjeljenja prekršio zakonske i podzakonske propise. Sud je u tom pravcu dao valjano obrazložene razloge koje tužena nije osporila u zahtjevu. Suprotno tome tužena se poziva samo na formalnu proceduru koja propisuje postupak razrješenja dužnosti načelnika odjeljenja kao i nadležnost tužene da odlučuje o tome, ali se pri tom ne poziva na dokaze koji su je rukovodili za donošenje odluke kao u dispozitivu osporenog akta. Sam prijedlog 1/3

odbornika, ili gradonačelnika za razrješenje načelnika odjeljenja nije dovoljan ako nije zasnovan na odgovarajućim dokazima. U konkretnom slučaju takvi dokazi su izostali zbog čega su navodi zahtjeva neosnovani a pobijana presuda pravilna i zakonita za čiju odluku su dati valjano obrazloženi razlozi koje prihvata i ovaj Vrhovni sud.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi povrede iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužene odbija na osnovu člana 40. stav 1. ZUS, jer nisu ostvareni razlozi iz člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić